

[Alfred Jensen.]

ikke med megen velvilje på, at man går videre ad den vej. Vi så hellere, at der blev lagt loft over disse fradragsrettigheder. Jeg nærer dog intet håb om, at noget sådant vil blive gennemført, hverken i år eller næste år, al den stund man søger at favorisere dem, der er særdeles godt stillet i samfundet, og man gør det under påberåbelse af, at man fremmer opsparingen. Man skal dog gøre sig klart, at det, man fremmer opsparingen med på disse områder, må andre, der har ringere mulighed for selv at spare op, yde deres alt for uforholdsmæssigt store bidrag til. Det er derfor, vi har vore betænkeligheder.

Hvad angår lovforslaget om børnetilskud, har vi fortsat den opfattelse, at det ikke bør være en skatteforanstaltning, men at denne lovgivning så hurtigt som muligt bør overføres til socialministeriet. Vi har i tidligere år stillet forslag om, at der sker en sådan ændring på dette område, men vi må naturligvis også tage stilling til det foreliggende forslag, som afviger noget fra den gældende lovgivning.

Vi ser med velvilje på, at man har forhøjet aldersgrænsen fra 16 til 18 år, og finder, det ville være ganske urimeligt ikke at foretage en sådan forhøjelse. Når vi har talt for at hæve aldersgrænsen fra 16 til 18 år i skattelovgivningen, har det ikke alene været, fordi der så kunne gives fradrag ved beregningen af skatten, men også fordi de pågældende forældre derved fik mulighed for at få børnetilskud. Vi godkender derfor det, der her er foreslået.

Jeg må også udtale min tilfredshed med, at man her forlader begrebet skattepligtig indkomst og går over til skalaindkomst. Dermed vil jeg dog ikke sige, at man er nået frem til det rigtige. Det oplyses i bemærkningerne, at det beløb, der skal udbetales, bliver ca. det samme som i år. Jeg har det indtryk, at beløbene burde forhøjes, og det er en mangel i forslaget, at man ikke har foretaget i det mindste en ajourføring af beløbene. Jeg ved ikke, om spørgsmålet vil blive rejst i udvalget, men skulle det ske, vil jeg anbefale, at man overvejer sagen. Jeg forstår i øvrigt, at man vil se på forslaget og de nærmere virkninger af de ændringer, der her foreslås.

Angående bestemmelsen om enlige mødre

med børn forekommer det mig, at det ikke er en helt tilfredsstillende løsning, der nås, hvis man gennemfører den forhøjelse af børnetilskuddet på 50 pct., der er tale om. Mange mødre, som kun har ét barn, og som hidtil har fået 180 kr. som følge af de tilskud, der blev ydet i forbindelse med ekstrahjælp til aldersrentemodtagere og folk, der i øvrigt får tilskud i henhold til folkeforsikringsloven, vil, når man går over til at yde et ekstra tilskud på 50 pct., blive dårligere stillet, end de er i øjeblikket. Jeg har ikke det ringeste at indvende imod, at der i de tilfælde, hvor der er flere børn, bliver givet et større tilskud, men det forekommer mig, at man må finde frem til en bedre løsning af dette spørgsmål for de enlige mødre, der kun har ét barn. Jeg kunne tænke mig, at man i det mindste drog omsorg for, at der blev udbetalt et tillæg på 100 pct. i sådanne tilfælde, med en aftrapning ned til det procenttillæg, der her foreslås.

Jeg har nu fremsat de bemærkninger, mit parti ønsker at fremsætte ved denne første behandling, og jeg håber, man vil tage hensyn til vore synspunkter. Gør man ikke det, vil vi forbeholde os ret til at stille ændringsforslag i det omfang, vi finder det fornødent, når lovforslagene kommer til anden behandling.

Søren Olesen: Det er ikke store ændringer, der er foreslået i udskrivningsloven. Mit parti kan tiltræde de lempelser, der foreslås med hensyn til beskattningen af de små indtægter. Det begrundes med, at folkepensionsbidraget vil mærkes for disse mindre indtægter, og man finder det derfor naturligt at give dem en mindre skattelettelse, som dog ikke helt vil opveje det bidrag, der påhviler dem til folkepensionen. Jeg er nu ikke stor tilhænger af denne begrundelse, fordi jeg mener, man må holde tingene ude fra hinanden. En ting er, at man pålægger befolkningen en byrde som følge af en særskilt lov, den anden ting er, hvilket grundlag der er for skattelettelser, og de to ting mener jeg i og for sig burde holdes adskilt. Når folkepensionen volder den hovedpine, som den gør — og vil blive ved med et godt stykke ind i fremtiden — så har det jo særlig to årsager, nemlig dels, at man gik til en del ydelser, som var aldeles unødvendige